

مروری بر فیزیولوژی بعد از برداشت گلهای بریده

مصطفی معمار مشرفی و علیرضا طلایبی

گروه باگبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس، تهران

در صنعت تولید گل مانند هر پدیده تجاری دیگر تلاش می شود تا بهره وری آن بالاتر رود و سهم بیشتری از بازار را بخود اختصاص دهد. از آنجایی که گلهای به ویژه گلهای بریده دارای عمر کوتاهی هستند، دانشمندان تلاش می کنند تا جایی که امکان دارد عمر گل را طولانیتر نمایند.

آخرآ در کشور مانیز به بخش گل و گیاهان زیستی توجه خاصی مبذول شده و صادرات آنها برای افزایش درآمد ملی کشور مورد توجه قرار گرفته است. بنابراین اطلاع از پدیده هایی که موجب افزایش یا کاهش طول عمر گل می گردد بسیار ضرورت دارد. در این مطالعه سعی شده است تا تحقیقات و مطالعات انجام شده توسط محققین مورد بررسی و ارزیابی قرار گیرد و اطلاعات لازم در این زمینه جمع بندی شود. تعداد زیادی از دانشمندان عمر کوتاه گلهای را به دلیل پیری ذکر نموده اند. پیری یک پدیده فیزیولوژیکی است که در قسمتهای مختلف گیاه ظاهر می شود و عوامل محیطی مانند نور، حرارت، رطوبت، گازکربنیک، ازت و ... بر روی آن تأثیر می گذارند. تأثیر این عوامل به تغییرات بیولوژیکی و بیوشیمیایی منتج می گردد که نهایتاً تغییرات هورمونی و آنزیمی، تخریب پروتئینها و ... پیری و مرگ گل را به دنبال دارد.

محققین نشان داده اند که نوسانات اتیلن، که معمولاً منشاء ژنتیکی نیز دارد، در پدیده پیری دخالت دارد و اکسین می تواندبه نحو بارزی در افزایش طول عمر انباری (SHELF LIFE) تأثیر داشته باشد. با مطالعه و تطبیق نظرات دانشمندان این نتیجه حاصل می گردد که می توان با تدبیر خاصی طول عمر گلهای بریده را افزایش داد و از این طریق به اقتصادی شدن این کالای طریف کمک کرد.